Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II | Warszawa, dnia 9 maja 1930 roku | Nr. 19

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II Warszawa, dnia 9 maja 1930 roku Nr. 19

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

WALNE ZGROMADZENIE SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA

W ostatnim numerze „Przeglądu Mięsnego" z dn. 2 b. m. podaliśmy krótką wiadomość o Walnem Zgromadzeniu Syndykatu, które odbyło się w dniu 26 kwietnia r. b. Obecnie podajemy poniżej dokładniejsze sprawozdanie z przebiegu zgromadzenia.

Walne Zgromadzenie Syndykatu odbyło się w lokalu Związku Rzemieślników Chrześcijan w Warszawie przy uczestnictwie licznego zjazdu członków z całej Polski, reprezentujących 478 głosów. Obradom przewodniczył Prezes Rady Nadzorczej, p. **Jerzy Gościcki**, powołując do Prezydjum pp.: **Jana Ryniewicza, Stanisława Jaugscha, Kazimierza Kazonia, Teofila Głębickiego i Jana Tomaszewskiego.** Protokół prowadził członek Zarządu, p. **Tadeusz Iwański.** Jako przedstawiciele władz przybyli pp.: dr. **Mieczysław Dalkiewicz**, jako przedstawiciel Państwowego Instytutu Eksportowego oraz p. **Mieczysław Pogorzelski**, radca Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Porządek dzienny Zgromadzenia obejmował następujące punkty: 1) **sprawozdanie z działalności Syndykatu za rok 1929,** 2) **zatwierdzenie bilansu oraz rozrachunku strat i zysków,** 3) **udzielenie absolutorjum dla władz Syndykatu,** 4) **Wolne wnioski.**

Sprawozdanie z działalności Syndykatu referował dyr. **Jarosław Litwinowicz**, który przedstawił okoliczności towarzyszące utworzeniu Syndykatu i sytuację, jaka tak eksporterów, jak i czynniki gospodarcze nakłoniła do skupienia sił celem poprawy stosunków. Referent podniósł wielkie znaczenie pomocy rządowej przy poczynaniach sfer gospodarczych, która to pomoc ujawniła się wydaniem **ustawy o cłach wywozowych**, umożliwiając tym sposobem łatwiejsze przeprowadzenie organizacji kupców eksportowych. Specjalną uwagę poświęcił referent **organizacjom rolniczym**, których współpraca z eksporterami dała jaknajkorzystniejsze wyniki.

Przechodząc do przedstawienia działalności Syndykatu za rok 1929, referent zaznaczył, że rok ten był okresem **wstępnej organizacji** i charakteryzuje się przedewszystkiem zwalczaniem różnych przeszkód, stawianych Syndykatowi tak przez **zagraniczne czynniki**, eksploatujące do niedawna eksport polski, jak również przez **pewne elementy krajowe**, które bądź to z przyczyn osobistych, bądź to skutkiem agitacji zagranicznej, lub też skutkiem niezrozumienia idei organizacyjnej występowały przeciwko Syndykatowi. Pozatem odegrał Syndykat w roku sprawozdawczym poważną rolę przy uregulowaniu stosunków w wywozie zagranicę. Rok 1929 charakteryzuje się przedewszystkiem trudnościami, robionemi eksporterowi polskiemu ze strony **krajów odbiorczych.** Kraje te, kierując się **ideą samowystarczalności** i coraz bardziej wzmagającym się **protekcjonizmem agrarnym,** starały się eliminować towar polski. Zadaniem Syndykatu było przeprowadzenie umów, gwarantujących eksportowi **odpowiedni dostęp na dotychczasowe rynki zbytu**, to jest w pierwszej linji do **Austrji** i **Czechosłowacji.** Pozatem poczynił Syndykat poważne starania nad zbadaniem i wypróbowaniem nowych rynków zbytu, **Francji, Włoch i Belgji**, a także przedstawiciele Syndykatu brali wybitny udział **w pracach nad traktatem handlowym polsko - niemieckim.** Umowy komercyjne, zawarte przez Syndykat z grupą komisjonerów wiedeńskich i praskich zapewniły Syndykatowi poważny wpływ na układanie się stosunków na rynkach zbytu i dały możność **obrony interesów eksporterów.**

Poważny dział pracy Zarządu Syndykatu został poświęcony obronie interesów eksporterów u władz. Wynikiem starań w tym kierunku były poważne zdobycze, uzyskane przy **taryfie kolejowej,** a przedewszystkiem u **władz skarbowych.** Najważniejszą zdobyczą było uzyskanie dla eksporterów **zniesienia podatku obrotowego, hamującego poważnie eksport i odczuwanego boleśnie przez ogół eksporterów.** Do uzyskania korzystnych wyników w interwencji u władz skarbowych, przyczyniła się w znacznej mierze współpraca **z organizacjami rolniczemi,** jak również poważne poparcie ze strony **Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Państwowego Instytutu Eksportowego.**

Sprawozdanie swoje zakończył dyr. Litwinowicz przedstawieniem planu działalności Syndykatu na czas najbliższy, zaznaczając, że o ile pierwszy rok istnienia Syndykatu był okresem organizacji wstępnej, to rok następny powinien być **okresem rozbudowy i utrwalenia tej instytucji,** zapewniającej eksportowi polskiemu **wielkie korzyści i przyczyniającej się do wzmożenia aktywności bilansu handlowego i podniesienia produkcji hodowlanej Polski.**

Nad sprawozdaniem tym wywiązała się obszerna

dyskusja, w której, jako ostatni mówca zabrał głos dr. **Głębowicz**, podkreślając ogrom pracy, położonej przez dyr. **Litwinowicza** oraz formę sprawozdania, które dało zwięzły obraz dotychczasowej działalności oraz zamierzeń na przyszłość. Sprawozdanie to odpowiada w zupełności stanowi faktycznemu, a zorganizowanie kupiectwa tej ważnej gałęzi życia gospodarczego przynosi i przyniesie jeszcze duże korzyści i to zarówno samemu kupiectwu jak i rolnictwu.

Po przyjęciu sprawozdania do wiadomości, dyr. **Litwinowicz** przedstawił **bilans i zamknięcie rachunkowe Syndykatu**, wykazujące nadwyżkę zł. **69.997,48**, ilustrując dokładnie wszystkie pozycje rachunkowego zestawienia.

Przewodniczący p. prez. **Gościcki** oświadczył zebranym, iż Rada Nadzorcza po przeprowadzeniu sprawozdania rachunkowego przez Komisję Kontrolną z łona swego wydelegowaną, uchwaliła poddać Walnemu Zgromadzeniu wniosek o **przyjęcie bilansu oraz rachunku strat i zysków do wiadomości.** Wniosek ten zebrani **jednogłośnie uchwalili.**

Następnie przystąpiono do sprawy podziału zysków i uchwalono po wypłaceniu dywidendy od udziałów i wydzieleniu 20% zysku na utworzenie funduszu rezerwowego, przeznaczyć całą nadwyżkę bilansową ne cele popierania hodowli. Ostatecznie **uchwalono jednogłośnie udzielić Radzie Nadzorczej, Zarządowi i Dyrekcji Syndykatu absolutorjum za rok sprawozdawczy.**

Przy referacie o zamknięciu rachunkowem za rok 1929 dyr. **Litwinowicz** przedstawił również interesujący materjał statystyczny, dotyczący wywozu trzody w czasie działalności Syndykatu. Zamieszczone poniżej tabele przedstawiają ruch eksportowy z uwzględnieniem okręgów produkcyjnych jak też krajów przeznaczenia.

Stosunek ogólny od 1 marca do 31 grudnia 1929 r.

Teren produkcyjny	Kraj zbytu	Ilość sztuk	Procentowo
MAŁOPOLSKA	Austrja	155.794 sztuk	41 %
	Czechosłowacja	340.748 „	74,9 „
	RAZEM . .	496.542 sztuk	ogólny % — 59,5 %
WIELKOPOLSKA	Austrja	131.162 sztuk	34,5 %
	Czechosłowacja	73.110 „	16 „
	RAZEM . .	204 272 sztuk	ogólny % — 24,4 %
ŚLĄSK	Austrja	13.502 sztuk	3,6 %
	Czechosłowacja	1.274 „	0,4 „
	RAZEM . .	14.776 sztuk	ogólny % — 1,8 %
KONGRESÓWKA	Austrja	79.371 sztuk	20,9 %
	Czechosłowacja	39 749 „	8,7 „
	RAZEM . .	119.120 sztuk	ogólny % — 14,3 %

Powyższy wykaz obejmuje cyfry eksportu jedynie tylko za czas funkcjonowania Syndykatu, t. j. od 1 marca do 31 grudnia 1929 roku.

WYKAZ WYWIEZIONEJ TRZODY

za czas działalności Syndykatu, t. j.

od dn. 1 marca do 31 grudnia 1929

MIESIĄC	AUSTRJA	CZECHOSŁOWACJA	RAZEM
Marzec	53.568	42.947	95 515
Kwiecień.	39.465	37.572	77.037
Maj	41.015	39.439	80.454
Czerwiec	49.284	54.989	104.273
Lipiec	49.483	52.543	103.025
Sierpień	44.697	58.943	103.640
Wrzesień	41.315	53.222	94.537
Październik	26.859	47.322	74.181
Listopad	16.455	37.702	54.157
Grudzień	17.688	29.202	46.890
Razem	379.829	454.881	833.710

Wartość wywiezionej trzody.

Za marzec	Zł.	16.154.000	
„ kwiecień	„	14.897.000	
„ maj	„	20.838.000	
„ czerwiec	„	20.060.000	
„ lipiec	„	24.712.000	
„ sierpień	„	25.785 000	
„ wrzesień	„	24.190.000	
„ październik	„	18.300.000	
„ listopad	„	16.060.000	
„ grudzień	„	13.716.000	Zł. 194.712.000

Zestawienie

Do Austrji	sztuk	379.829	Zł 101.206.000
Do Czechosłowacji	„	454.881	„ 93.506.000
			Zł. 194.712 000

Powyższy wykaz obejmuje cyfry eksportu jedynie tylko za czas funkcjonowania Syndykatu t. j. od 1 marca do 31 grudnia 1929 r. Ogólne cyfry za cały rok 1929 przedstawiają się następująco:

Wywóz			Wartość
Do Austrji	sztuk	527.908	Zł. 123.206.000
Do Czechosłowacji	„	547.113	„ 113.506.000
Razem	sztuk	1.075 021	Zł. 236.712.000

Stosunek miesięczny od dnia 1 marca do 31 grudnia 1929 r.

	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Paźdz.	Listopad	Grudzień
MAŁOPOLSKA										
Austrja	21.562	17.602	17.926	17.227	17.292	18.451	18.294	10 966	8.423	8.051
Czechsł.	31.219	30.270	30.459	38 557	37.168	43.005	37.966	35.800	31.894	24.410
WIELKOPOLSKA										
Austrja	21.049	15.857	17.242	21.728	17.809	15.366	8.809	6 793	2.821	5 688
Czechsł.	10.722	6.445	7 775	11.734	10.310	8.057	7.553	4.763	2.894	2.857
ŚLĄSK										
Austrja	3.010	740	1.140	1.412	1.623	1.351	2.012	1.172	405	637
Czechsł.	129	—	—	328	444	203	170	—	—	—
KONGRESÓWKA										
Austrja	7.947	5.266	4.707	8.917	12.759	11.529	12.200	7.928	4.806	3.312
Czechsł.	877	857	1.205	4.370	5.621	7 678	7.533	6.759	2.914	1.935

Stosunek procentowy.

	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Paźdz.	Listopad	Grudzień
MAŁOPOLSKA										
Austrja	40 %	45 %	43,5 %	35 %	34 %	41 %	44,3 %	40,8 %	51,1 %	45 5 %
Czechsł.	72 „	80 „	77,5 „	70,5 „	69 „	73 „	71,4 „	75,6 „	84,6 „	83,6 „
Ogól. stos. . . .	55 „	62 „	60 „	53 „	52 5 „	59,3 ,	60 „	63,1 „	74,5 „	69,2 ,
WIELKOPOKSKA										
Austrja	40 „	40 „	42,5 „	44 „	35 „	30 „	21,3 „	25,3 „	17,2 „	32,2 „
Czechsł. . . .	25 „	16,5 „	19,5 „	21,5 „	19 „	13,5 „	14 1 „	10,1 „	7,7 „	9,8 „
Ogól. stos. . . .	33 „	29 „	31 „	32 ,	27,5 „	20,7 „	17,2 „	15,5 „	10,5 „	18,2 ,
ŚLĄSK										
Austrja . . .	5,5 „	1,5 „	2,5 „	3 „	2 „	3 „	4,9 „	4,4 „	2,5 „	3 6 „
Czechsł.	—	—	—	—	1 „	0,5 „	0,4 „	—	—	—
Ogól. stos. . .	3,5 „	1 „	1,5 „	1,5 „	2,5 „	1,5 „	2 „	1,6 ,	0,7 „	1,4 „
KONGRESÓWKA										
Austrja	14,5 „	13,5 „	11,5 „	18 „	27 „	26 „	29,5 „	29,5 „	29,2 „	18,7 „
Czechsł.	3 „	3 5 „	3 „	8 „	10 „	13 „	24,1 „	14,3 „	7,7 „	6,6 „
Ogól. stos. . . .	8,5 „	8 „	7,5 „	13,5 „	17,5 „	18,5 „	20,8 „	19,8 „	14,3 „	11,2 „

ZORGANIZOWANIE POLSKIEGO ZRZESZENIA IMPORTOWO-EKSPORTOWEGO PRZETWÓRCÓW I KUPCÓW TRZEWI

Dnia 30 ub. m. odbyło się w Państwowym Instytucie Eksportowym posiedzenie Komitetu Organizacyjnego, a następnie ukonstytuowanie **Polskiego Zrzeszenia Importowo - Eksportowego Przetwórców i Kupców trzewi.**

Nowopowstała organizacja jest spółką z o. o., ma na celu **reprezentację interesów przetwórstwa i handlu trzewiami** oraz **koncentrację akcji handlowej, dotyczącej importu i eksportu.**

Do spółki przystąpili narazie najwięksi przetwórcy, oraz najwięksi kupcy. Zrzeszenie dążyć będzie do tego, by złączyć również **średnich i drobnych kupców,** i w ten sposób objąć całość danej branży, a nie tracąc energji na wzajemną konkurencyjną walkę, wziąć się energicznie do uporządkowania przetwórstwa i handlu trzewiami.

Kapitał spółki wynosi narazie **100.000 zł.,** przewidziane jest jednak znaczne podniesienie kapitału udziałowego przy przyjęciu nowych członków.

Nowopowstałe zrzeszenie chce w najbliższej przyszłości osiągnąć trzy cele: **wykorzystać wszelkie trzewia na całym terenie Polski i zapobiec obecnie panującemu marnotrawstwu,** na którem wychodzi źle państwo, przetwórstwo, kupiectwo i rolnictwo. Dotyczy to szczególnie województw centralnych i wschodnich. Jako drugi cel stawia się na najbliższą przyszłość **powiększenie eksportu i zracjonalizowanie importu.** Chodzi o to, by import, który jest konieczny dla przemysłu wędliniarskiego, nie był importem towaru zarażonego oraz, by importowano, to czego Polska naprawdę potrzebuje. Trzeci cel Związku to **zapewnienie odpowiedniego wpływu na handel zagraniczny firmom polskim z wykluczeniem agentów zagranicznych** oraz **uregulowanie stosunku wielkiego przetwórcy i kupca do rzesz drobnego kupiectwa w tej dziedzinie.** Zrzeszenie chce przyjść drobnemu kupiectwu **z pomocą finansową,** jednak żąda, by drobny kupiec, nie mający odpowiedniej fachowości i kapitału nie pchał się do handlu zagranicznego, a był **łącznikiem pomiędzy kupcem-importerem i drobnym odbiorcą** z jednej strony oraz pomiędzy **małą ubojnią w miasteczku a wielkim przetwórcą i eksporterem** z drugiej strony.

Powstanie tej nowej placówki, pierwszej w dziedzinie odpadków ubojowych powitać należy z uznaniem i życzyć jej pomyślnego rozwoju, gdyż jest to poważny krok ku lepszej organizacji przetwórstwa mięsnego.

Racjonalne wykorzystanie odpadków pozwala bowiem na **lepszą zapłatę za żywiec** rolnikowi, ułatwi **kalkulację przetwórniom mięsnym** i przyczyni się do **wzmożenia eksportu.**

Wielki przemysł mięsny i tłuszczowy w Ameryce doszedł do niebywałego rozkwitu i stanął ponad wszelką konkurencję europejską właśnie z tego powodu, że zorganizował **przetwórstwo odpadków ubojowych,** z których trzewia należy uznać za najważniejsze.

Do Zarządu weszli: z Katowic **p. Lubelski,** jako prezes oraz **p. Szczekocki,** z Poznania **p. Chojecki,** z Krakowa **p. Heublum,** z Częstochowy **p. Nowak.** Skład Zarządu pozwala żywić nadzieję, że nowopowstałe Zrzeszenie spełni swoje zadanie.

Inż. LEON ŻELASKI.

JAK DOJŚĆ SZYBKO DO STANDARTU POLSKICH WĘDLIN

Na podstawie dotychczasowej praktyki z wywozem polskich wędlin do Francji wypada stwierdzić, że dla powiększenia tego wywozu należy zastosować cały szereg pociągnięć organizacyjnych i handlowych. Najważniejszem pociągnięciem jest **dostosowanie się naszych wędlin do potrzeb rynku francuskiego.**

Polskie wędliny, wyrabiane dla polskiego rynku spotykają się we Francji z uznaniem **specjalistów,** nie trafiają jednak **do gustu szerokich rzesz konsumentów,** tembardziej, że nikt dotychczas nie zadał sobie trudu zrobienia im **pewnej reklamy.** Najbardziej postępowy konsument nie zmienia sam artykułu codziennego spożycia, trzeba go do tego namówić. Musi to ktoś uczynić, a uczynić to może i powinna reklama. Sama jednak reklama, nawet bardzo celowa nie wystarczy. Wyrób własnych wędlin musi dostosować się **do standartu, uznanego we Francji.** A więc, wędliny muszą być robione **na sposób francuski,** ewent. na sposób **konkurencji,** dostarczającej na rynek francuski. Osiągnąć ten cel można najszybciej i najprościej przez **wysłanie kilku czy kilkunastu majstrów i czeladników z większych polskich przetwórni do przetwórni francuskich, włoskich, czeskich i węgierskich** na przeciąg kilku i kilkunastu miesięcy. Ci specjaliści powinni dokładnie poznać nietylko **sposób wyrobu wędlin,** ale też **urządzenie fabryk wędliniarskich.** I tak, jak peklownie nie wiele różnić się mogą od siebie, tak wędzarnie odznaczają się całą skalą różnic. Ten punkt uznaję za najsłabszy u naszych eksporterów wędlin.

Z przeprowadzonych rozmów przez Zarząd **Polskiego Związku Wytwórców i Eksporterów Wędlin** z **Ministerstwem Rolnictwa,** możnaby wnioskować, że Ministerstwo byłoby skłonne przyczynić się przez **odpowiednie stypendja** do zrealizowania planu. Eksporterzy winni o tej sprawie już dziś pomyśleć. Nadchodzące lato, które jest spokojnym sezonem dla eksportu wędlin, winno być wykorzystane dla różnych pociągnięć przygotowawczych. Jakkolwiek na tej drodze trzeba długo czekać na rezultaty, to jednak jest to najszybsza metoda, by dojść do wyrobu towaru, mającego szanse **łatwego zbytu i dobrej ceny.**

OCENA TARGU WIEDEŃSKIEGO W OKRESIE PRZEDŚWIĄTECZNYM

Od Redakcji: Kilkakrotnie już wskazywaliśmy na charakterystyczne objawy rynku wiedeńskiego w roku bieżącym, który z powodu wysoce zmniejszonej konsumcji mięsa powoduje ograniczenie dowozu nierogacizny z zagranicy, a temsamem i z Polski. Poniżej pragniemy zaznajomić Sz. Czytelników z ogólnym stanem wiedeńskiego targu, przedświątecznego, który znalazł należyte zilustrowanie wraz z wskazaniem środków zaradczych w Nr. 17 czasopisma „Wiener Vieh und Fleischverkehr Zeitung" z dnia 25 kwietnia b. r. Artykuł ten podajemy w obszernem streszczeniu:

Statystyczne obliczenie obrotu zwierzętami i mięsem na rynku w St. Marx i Halach Targowych w I kwartale 1930 roku wykazuje znaczne zmniejszenie dowozów, jak też ciężką sytuację w sprzedaży towarów, mimo, że jak powiedziano, dowozy zostały zmniejszone. Jeżeli obecnie, wznawiamy sprawę niekorzystnego przebiegu targów trzody, bydła i mięsa w okresie przed Wielkanocą, mimo kilkakrotnego już poruszania tej sprawy, dzieje się to dlatego, że nie przewidywano tak zmniejszonego popytu w okresie przedświątecznym, chociaż brano pod uwagę ogólno - gospodarcze położenie kraju i dotychczasowy stan targów.

Targi w St. Marx nie doznały w tygodniu przedświątecznym najmniejszego ożywienia. Ani silniejsze zapotrzebowanie towaru na święta, ani ta okoliczność, że na targu tym trzeba było pokryć zapotrzebowanie na okres 8-dniowy nie wywarły wpływu na tendencję, względnie kształtowanie się cen, przeciwnie nastąpił kilkakrotnie nawet na tymże targu spadek cen. Podkreślić należy, że zaofiarowanie towaru było mniejsze, jak na Wielkanoc 1929 r. Na rynku towaru bitego w tygodniu przedwielkanocnym nastąpił także spadek cen, który wyniósł do 20 gr. na 1 kg. we wszystkich gatunkach towaru.

Porównanie cen trzody i mięsa w I kwartale 1930 r. i 1929 r. wykazuje wprawdzie zwyżkę cen na świnie mięsne w roku bieżącym w stosunku do roku ubiegłego, należy jednak również stwierdzić, że prawie wszystkie inne notowania cen na targu w St. Marx nietylko są niższe jak na Wielkanoc 1929 r., ale częściowo nawet niższe od cen. płaconych w styczniu r. b. Pewien wyjątek w tym względzie stanowią jedynie najniższe gatunki wołów, które ciągle jeszcze są wysoko notowane, należy jednak zjawisko to przypisać jedynie różnicom jakościowym towaru.

Niżej podajemy kształtowanie się cen nierogacizny i towaru bitego na rynku w St. Marx:

	Wielkanoc 1929	Wielkanoc 1930
	gr. aust.	
cielęta żywe	190 — 260	200 — 250
cielęta bite	230 — 320	200 — 320
świnie mięsne bite	220 — 280	230 — 280
świnie tłuste bite	290 — 300	240 — 255
jagnięta bite	280 — 360	130 — 260
koźlęta bite	250 — 400	180 — 300
świnie mięsne żywe	200 — 250	200 — 255
świnie tłuste żywe	255 — 250	185 — 220

Również na rynku w Halach Targowych zapotrzebowanie wielkanocne uległo znacznemu zmniejszeniu. Podczas gdy w roku ubiegłym dowieziono w ciągu 2 tygodni przed Wielkanocą 3912 tonn, to w roku bieżącym jedynie 3678 tonn. Mimo zmniejszonego dowozu o 234 tonn, sytuacja sprzedaży towaru była wysoce utrudniona. W porównaniu z rokiem ubiegłym ceny kształtowały się na tym rynku: za świnie mięsne do 35 gr., za jagnięta do 80 gr., za słoninę i tłuszcze do 60 gr. taniej. Wprost katastrofalnie przedstawiały się tranzakcje jagniętami. Można je było nabywać wraz ze skórą po cenie szyl. 1.20 za 1 kg., przyczem nawet najlepsze gatunki tylko wyjątkowo osiągały cenę 2.50 szyl. Ten wyjątkowo zły obrót targowy przedświąteczny jest najlepszym dowodem tego, że ze strony miarodajnych sfer rządowych winno nastąpić zwiększenie konsumcji, a to tak w interesie lepszego wyżywienia ludności wiedeńskiej, jak też w interesie spieniężenia produkcji krajowej, jest to jednak możliwe tylko przy odpowiedniem zwiększeniu dowozów, a zmniejszeniu cen.

Podwyższenie cen za bydło, nierogaciznę i mięso doprowadziło już od roku prawie do silnego spadku konsumcji, który znowu stanowi przeszkodę w obniżeniu cen, gdyż podwyższenie opłat rządowych przy zmniejszeniu zbytu uniemożliwia odpowiednie potanienie towaru. *Okazuje się temsamem, jako konieczne w pierwszym rzędzie zmniejszenie tych wszystkich wydatków, ceł i podatków, które stoją na przeszkodzie potanieniu mięsa.*

Gdy tylko spadną ceny na mięso, wzrośnie temsamem spożycie. W przeciwnym razie liczyć się należy z coraz niepomyślniejszym ukształtowaniem się stosunków zbytu trzody i mięsa na rynku wiedeńskim. Im bowiem dłużej przyzwyczaja się ludność, zmuszoną wysokiemi cenami, do zmniejszenia spożycia mięsa przy równoczesnej konsumcji innych środków spożywczych, temsamem ciężej będzie w przyszłości osiągnąć zmianę położenia targowego.

RACJONALIZACJA PRODUKCJI ŚWIŃ W NIEMCZECH

Izba Rolnicza w Kassel (Niemcy) odbyła z organizacjami rzeźnickiemi szereg konferencyj oraz w związku z tem szereg prób, celem stwierdzenia stosunku wagi żywej do bitej przy uboju świń rozmaitych ras i ich krzyżowań. Próby przeprowadzono przy uboju 300 sztuk świń, z których 100 sztuk należało do rasy poprawionej niemiecką świnią szlachetną, a 200 sztuk do rasy krajowej niemieckiej (Landschwein).

Próby wykazały, że strata na wadze bitej w stosunku do wagi żywej wynosiła w pierwszej grupie świń tylko **16,89%**, natomiast w drugiej grupie **20,25%** i że nadto pod względem wydajności rzeźnej w pierwszej grupie dała się zauważyć duża równomierność, natomiast w drugiej grupie różnice wydajności były bardzo znaczne.

Wyniki tych doświadczeń są bardzo interesujące, a przytem należy z uznaniem podnieść fakt kolaboracji sfer rolniczych z organizacjami rzeźnickiemi w ich przeprowadzaniu, a zarazem podkreślić ze szczególnym naciskiem konieczność wykonania podobnych prób **w Polsce.** **(P.I.E.).**

DR. M. DALKIEWICZ

KOLEKTYWNA WYSTAWA PRÓBEK ROSYJSKICH NA TARGACH LIPSKICH W ROKU 1930

W art. moim p. t. „*Wiosenne Targi Lipskie*", zamieszczonym w numerze 17 „*Przeglądu Mięsnego*" zapowiedziałem ogłoszenie sprawozdania o kolektywnej rosyjskiej wystawie próbek w Lipsku, określając ją jako „typowy przykład dobrze zorganizowanej wystawy".

Określenie to podtrzymuję w całej rozciągłości i jakkolwiek stwierdzam, że nie tylko na mnie, ale na wielu zwiedzających zrobiła wrażenie wyolbrzymiania rzeczy w istocie mniejszych lub może nawet nieistniejących, lecz znajdujących się w stanie energji potencjalnej, to jednak mimo wszystko świadczy o dużej przedsiębiorczości oraz znakomitych zdolnościach reklamowych organizatorów, gdyż czyniła istotnie na zwiedzających potężne wrażenie. Sam fakt, że mieściła się w osobnym, skromnym, lecz dość obszernym pawilonie, zbudowanym w obrębie t. zw. „*Technische Messe*", gdzie gromadzi się największa ilość zwiedzających i zainteresowanych, podniósł w dużej mierze jej znaczenie. Pawilon ten zwiedziłem kilkakrotnie i za każdym razem spotykałem tłumy osób, które z ogromnem zainteresowaniem przesuwały się wśród bogactwa nagromadzonych eksponatów.

Na wstępie uderzała zwiedzającego olbrzymia ilość bardzo poglądowo sporządzonych wykresów, map, fotografij i t. p., świadczących o rozmiarach produkcji sowieckiej w rozlicznych jej dziedzinach. Dane te dotyczyły nie tylko przeszłości i teraźniejszości, lecz z góry przesądzały, co będzie w niedalekiej przyszłości i to — powiedziałbym — było jedną z ich słabych stron, gdyż wobec silnych załamań pięcioletniego programu gospodarczego rządu sowieckiego, do czego sam się przyznaje, trudno z góry przewidzieć, jak ukształtuje się produkcja w najbliższych latach. Tymczasem wykresy z całą stanowczością stwierdzają, że we wszystkich dziedzinach pracy nastąpi olbrzymie polepszenie. Nie silę się na podawanie cyfr, zaczerpniętych ze wszystkich podstawowych wykresów, lecz dla ilustracji cytuję np. następujące:

Superfosfaty — Produkcja
w r. 1923 — 5.000 ton
w r. 1928 — 150.000 ton
w r. 1932 — 3.900.000 ton

Cyfry analfabetów
w r. 1917 — 69 proc. ludności
w r. 1928 — 46 proc. ludności
w r. 1932 — 18 proc. ludności

Pozwalam sobie wyrazić powątpiewanie, czy w tak stosunkowo krótkim okresie, jaki nas dzieli od roku 1932 można będzie osiągnąć w Rosji istotnie tak olbrzymie sukcesy a zaznaczam z całym naciskiem, że nie wziąłem za przykład najbardziej efektownych przewidywań, bo wszystkie wykresy, wyłożone w pawilonie sowieckim były jednakowego pokroju. Świetną wprost, jakkolwiek może także przesadzoną ilustrację produkcji i możliwości eksportowych stanowiła olbrzymich rozmiarów plastyczna mapa Rosji, na której próbki danego artykułu w naturze, przymocowane do mapy, świadczyły nie tylko o gatunkach, ale i rozmiarach produkcji poszczególnych surowców lub gotowych artykułów. Przed mapą tą stawały duże grupy zwiedzających, podziwiając olbrzymie i istotne bogactwo Rosji Sowieckiej, nie zastanawiając się jednak bliżej nad tem, czy wszystkie te bogactwa w obecnym stanie rzeczy dadzą się eksploatować! Szczególne zainteresowanie wzbudziły uwidocznione na mapie znaczne tereny dla eksploatacji *metali szlachetnych*, jak platyny, radium i t. p. temwięcej, że np. w kasie ogniotrwałej, dobrze strzeżonej i efektownie ustawionej, umieszczono również dużą bryłę platyny w naturze.

Z wielką dozą krytycyzmu trzeba było również traktować olbrzymich rozmiarów mapę, na której ruchome i ciągle drgające strzałki świetlne znaczyły drogi, głównie wodne, któremi przedostają się lub mogą ewentualnie przedostać rosyjskie oleje mineralne do najdalszych zakątków świata. Mimo jednak dużej dozy krytycyzmu, trzeba przyznać, że wszystko to, co dotychczas bardzo pobieżnie opisałem, robiło przecież potężne wrażenie.

Wrażenie to potęgowało się w miarę przeglądania nagromadzonych próbek surowców i gotowych produktów, gdyż istotnie jakość ich była przeważnie dobra, niekiedy doskonała, a zawieszone przy każdym z nich wykresy i dane cyfrowe świadczyły zarazem o rozmiarach a conajmniej możliwościach produkcji i eksportu.

Trudno jest w skromnych ramach artykułu podawać szczegółowy opis wszystkich eksponatów, pragnę tylko zwrócić szczególniejszą uwagę na artykuły pochodzenia zwierzęcego, które były reprezentowane na targach wspaniale. Może ze wszystkich działów najbardziej wpadał w oko dział ***skór wszelakiego rodzaju***, pochodzących tak z domowych, jak i z dzikich zwierząt i to w stanie surowym, przerobionym, barwionym, nadających się tak do celów przemysłu garbarskiego, skórzanego jak i do produkcji futer, dla celów przemysłu zdobniczego i t. p. W zbiorze eksponatów dominował przedewszystkiem t. zw. jucht rosyjski w najrozmaitszych gatunkach, nie brakło również skór z węży i ryb. Wystawcą był wszechrosyjski syndykat skórny. Bardzo bogato był reprezentowany dział rozmaitych ***ubocznych produktów uboju zwierząt***, a więc szczeciny, włosienia, sierści, różnych gatunków włosia: z kóz, bydła rogatego, królików, wyder i t. p., jelit, żołądków, pęcherzy, kości, mączki mięsnej i mięsno - kostnej, klejów: kostnego i skórnego, albuminy wytworzonej z krwi, żółci bydlęcej, rogów, kopyt, proszków nawozowych, sporządzonych z tych ostatnich artykułów i t. p. *Szczecina* przedstawiona w stanie surowym i przerobionym co do swej długości i jakości przedstawiała istotnie maksimum, co w tej dziedzinie wogóle osiągnąć można. To samo można powiedzieć o wszelkich gatunkach włosienia i sierści, uderzało zwłaszcza swym doborowym gatunkiem śliczne włosie końskie pochodzenia sybirskiego.

W dziale jelit wystawiono wszystko, co wogóle można wyprodukować, bo jelita, żołądki i pęcherze końskie, bydlęce, owcze, wieprzowe w stanie suszonym, solone, przerobione na struny do instrumentów muzycznych i rakiet tenisowych, kamienie żółciowe, a nawet artykuły zdobnicze, jak np. sztuczne kwiaty barwione, sporządzone

z jelit i t. p. Specjalny bogaty dział stanowiły rozmaite gatunki *wełny owczej*.

W dziale *mleczarstwa* wystawiono wyborowe gatunki masła, zwłaszcza syberyjskiego. Wszelkie gatunki masła były zaopatrzone dowodami jego własności chemicznych, a więc zawartości tłuszczu, wody, soli i t. p. Dział ten obejmował również rozmaitego gatunku sery i kazeinę

Drób był reprezentowany przez okazy bitych gęsi, kur i innego ptactwa domowego oraz dzikiego, umieszczonych w aparacie chłodniczym, zaopatrzonym w szybę a więc umożliwiającym stwierdzenie gatunku i jakości towaru. Dział ten uzupełniono okazami wyborowych gatunków jaj sortowanych i odpowiednio oznaczonych a nadto bogatą kolekcją pierza i puchu — oraz piór z ptactwa domowego w stanie surowym i przerobionym.

Osobną poważną grupę stanowiły *ryby, raki, kawior* i wszelkiego rodzaju *konserwy rybne* oraz *rakowe*. Poszczególne okazy produkowanych przez Rosję ryb były również wystawione w stanie mrożonym za szybami specjalnych podręcznych aparatów chłodniczych. Wedle danych zamieszczonych w drukach propagandowych cyfry produkcji oraz eksportu ryb a zwłaszcza najlepszego gatunku kawioru, tak zwanego czarnego, przekroczyły już ilościowo produkcję oraz eksport w czasie przedwojennym.

Bogato były również reprezentowane produkty *pochodzenia roślinnego* a z nich, obok nasion zbóż jadalnych, głównie len i konopie oraz wszelkie ich przetwory, nasiona tych roślin, oleje z nich wytworzone, makuchy wszelakiego rodzaju, cebula, gorczyca i jej przetwory, grzyby bardzo pięknie suszone i sortowane, owoce — zwłaszcza doborowe gatunki jabłek, wspaniałe konserwy oraz wina owocowe, wreszcie bardzo duża kolekcja roślin i korzeni leczniczych oraz ich przetworów. Nie jestem rolnikiem i nie mogę należycie ocenić wartości eksponatów, odniosłem jednak wrażenie, że przy ich układaniu mniejszą uwagę zwracano na wykazanie stanu produkcji zbóż jadalnych, aniżeli na inne, niekiedy przez rolników zaniedbywane i mniej cenione, a jednak bardzo wartościowe produkty, jakiemi są np. *gorczyca, rośliny lecznicze* i t. p.

Dla uzupełnienia obrazu muszę dodać, że także dział *drzewny* był obesłany licznemi eksponatami. Duże zainteresowanie wzbudził także oddział *marmurów* i innych kamieni dla celów *budowlanych* i *rzeźbiarskich*, wreszcie osobny dział *sztuki stosowanej* i *przemysłu ludowego*.

Każdemu opuszczającemu pawilon wręczano zaproszenie do wzięcia udziału w wycieczce do Rosji, która miała trwać od 26 kwietnia do 6 maja b. r. Wycieczkę tą urządzało sowieckie rządowe towarzystwo akcyjne „Intourist" w cenie 350 RM., w czem miały się mieścić wszystkie koszty podróży tam i zpowrotem, z miejscem w wagonie sypialnym, hotele, bilety teatralne, przewóz pakunków, przewodnicy, dorożki, całe utrzymanie i wizy paszportowe. Przewidywany był do wyboru albo siedmiodniowy pobyt w Moskwie i jej okolicach albo czterodniowy w Moskwie i trzydniowy w Leningradzie oraz okolicy

Mam to wrażenie, że czas ten wystarczyłby wprawdzie na powierzchowne uzupełnienie wrażeń odniesionych z Targów Lipskich, wątpię jednak, czy pozwoliłby na stwierdzenie, że to, co na tych Targach wystawiono istotnie produkowane jest we wszystkich dziedzinach w takich rozmiarach, aby narazie i na dłuższą metę mogło w obecnych warunkach silniej zainteresować krytycznych odbiorców zagranicznych.

Może się mylę, nie mylę się jednak, jeśli powtórzę że wystawa była zorganizowana bardzo pomysłowo i interesująco.

EKSPORT BYDŁA POLSKIEGO DO CZECHOSŁOWACJI

Od dnia 1 maja r. b. obowiązuje nowy kontyngent importowy dla polskiego bydła w wysokości **16.000 sztuk na okres roczny,** t. j. w rozmiarach dotychczasowych. Aby zorjentować się jakie są potrzeby rynku czeskiego i jaką będzie w przyszłości praktyka Min. Handlu przy wydawaniu pozwoleń przywozu. Radca handlowy poselstwa odbył konferencję w Min. Handlu, w Sekcji Importerów Svazu Potravinarského i w Risskim Svazie Obchodników Dobytkiem.

Ministerstwo Handlu wydawać będzie pozwolenia przywozu na **1400 sztuk miesięcznie**, jednakże **w okresach tygodniowych,** to znaczy, że każda z firm importujących zostanie co miesiąc zawiadomiona, ile pozwoleń przywozu otrzyma w przyszłym miesiącu **w partjach tygodniowych.** Firmy będą musiały się następnie wykazać, w jakim stopniu wykorzystały pozwolenia przywozu. Niewyzyskane będą przydzielane innym firmom wzgl. przedłużane na następny miesiąc. Kontyngent nie będzie dzielony na trzy pozycje taryfy celnej (64, 65 i 66), jak przewiduje umowa handlowa, lecz pozwolenia przywozu wydawać się będzie na pozycje żądane przez importerów, a więc przeważnie na **młode bydło.** Min Handlu spodziewa się, że w ten sposób zapewni równomierną dostawę polskiego bydła na rynki i przeszkodzi spadkowi cen. Min. Handlu zajmuje liberalne stanowisko wobec dowozu bydła polskiego. które gatunkiem **nie stanowi konkurencji dla bydła krajowego** i koniecznem jest dla **przemysłu wędliniarskiego.**

Importerzy bydła, zorganizowani w Sekcji i w Risskim Svazie, stwierdzają, **że ilość 16.000 sztuk bydła rocznie jest dla nich niewystarczającą.** Pragnęliby importować do **3.000 sztuk miesięcznie,** jednakże w taki sposób, aby cen nie obniżać. Sytuacja dzisiejsza jest jednak tego rodzaju, że rynek jest przesycony bydłem krajowem. Niektóre dni targowe kształtują się dla handlarzy wprost katastrofalnie z powodu **wielkiego spędu i spadku cen.** Są oni zdania, że wydanie raz na miesiąc pozwoleń na 1500 czy 3000 sztuk może spowodować spęd całej tej ilości na **jeden dzień targowy.** Dlatego też, chcąc uniknąć powyższej ewentualności, wzgl. możliwości niewykorzystania pozwoleń przez pewne firmy, importerzy, opowiadają się za systemem wydawania pozwoleń co tydzień z możliwością przedłużenia. Min. Handlu zapewniło także Rissky Svaz, że ilość 350 sztuk tygodniowo **będzie w razie potrzeby przekraczana** tak, że ten kontyngent tygodniowo będzie elastycznie stosowany do potrzeb rynku. (P.I.E.).

URUCHOMIENIE CHŁODNI PORTOWEJ W GDYNI

W najbliższym czasie zostanie uruchomiona **chłodnia portowa w Gdyni.** Chłodnia ta, **jedna z największych w Europie,** winna odegrać olbrzymią rolę w życiu gospodarczem naszego państwa.

Z racji jej uruchomienia **Państwowy Bank Rolny,** jako budowniczy, a zarazem i właściciel tej chłodni, podaje do wiadomości wszystkich zainteresowanych firm, zajmujących się eksportem **jaj, masła, mięsa, bekonów i drobiu bitego,** że za użytkowanie chłodni przewiduje jako podstawową stawkę koszty magazynowania **zł. 15 od mtr. kw.,** koszty zaś magazynowania i załadunku na okręt na ca **zł. 7 od tonny.** Pozatem dla poparcia eksportu Państwowy Bank Rolny przewiduje **udzielanie pożyczek pod zastaw magazynowanych towarów,** co powinno w poważnym stopniu zainteresować ogół naszych eksporterów i skłonić ich do czynnej współpracy z chłodnią w kierunku jej **jaknajwiększego wykorzystania.**

Niemniej nadmienić należy, że nasuwają się pewne zastrzeżenia, czy chłodnia w Gdyni, a zwłaszcza jej oddziały dla przechowywania mięsa świeżego, będzie mogła być odrazu w całej pełni wykorzystaną. Prawdopodobnie dopóki koncepcja rzeźni eksportowej w Gdyni nie zostanie zrealizowana, charakter chłodni w Gdyni będzie nieco jednostronny i ograniczy się jedynie do **jaj, masła** oraz **częściowo bekonów.** Niezwykle korzystne położenie chłodni na nadbrzeżu pierwszego basenu portowego im. marsz. Piłsudskiego uprzystępnia dostęp okrętom **do samej chłodni** oraz umożliwia bezpośredni łatwy i bezpieczny przeładunek do kabin chłodniczych na statkach.

Data rozpoczęcia eksploatacji chłodni w Gdyni zainauguruje poniekąd **eksport produktów żywnościowych drogą morską via Gdynia,** gdyż dotychczas przez ten port kierowały się jedynie **drobne partje,** a gros eksportu szło przez **Gdańsk. Polsko - Brytyjskie Towarzystwo Okrętowe** utrzymywało od roku dwie stałe linje żeglugowe, łączące dotychczas **Gdańsk z Londynem i Hull.** Przez przeniesienie punktu wyjścia okrętów tej linji z Gdańska do **Gdyni,** zróżniczkuje się charakter eksportu polskiego przez Gdynię, ponadto zaś oparcie o chłodnię przyczyni się do spotęgowania wywozu. Uruchomienie chłodni w Gdyni w obecnym czasie jeszcze z innego punktu widzenia zasługuje na podkreślenie. Niedawno rząd Rzeszy Niemieckiej przez reformę taryfy celnej w kierunku podniesienia stawek przywozowych na szereg artykułów, a między innemi na **jaja,** których Polska wywozi do Niemiec za blisko **80 miljonów zł.,** postawił niektóre gałęzie eksportu polskiego w trudnem położeniu. W związku z tem zainteresowane sfery gospodarcze powinny zwrócić uwagę na wykorzystanie znacznych możliwości eksportowych **na rynek angielski,** co ułatwi niezmiernie uruchomienie chłodni.

OGRANICZENIA WYWOZU ZWIERZĄT ZAGRANICĘ

Na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 30 kwietnia b. r. Nr. 2744 — W. II obowiązują od dnia 1 maja r. b. następujące ograniczenia wywozu zwierząt zagranicę:

I. Z powodu **pomoru i zarazy świń** zamknięte są dla wywozu świń powiaty:

A) DO AUSTRJI:

Biała, Puławy i Zamość — woj. lubelskiego, **Oborniki** — woj. poznańskiego, oraz **Czortków** i **Złoczów** — woj. tarnopolskiego.

B) DO CZECHOSŁOWACJI:

Białystok, Bielsk, Łomża, Ostrów i **Wysokie Mazowieckie** — woj. białostockiego, **Kielce, Miechów, Opatów** i **Sandomierz** — woj. kieleckiego, **Siedlce** — woj. lubelskiego, **Łęczyca** — woj. łódzkiego, **Brodnica, Działdowo, Starogard Świecie** i **Wąbrzeźno** — woj. pomorskiego, **Gniezno, Mogilno, Śrem, Strzelno, Szamotuły, Wągrowiec, Inowrocław** i **Znin** — wj. poznańskiego, **Brody, Zbaraż** — woj. tarnopolskiego, **Kutno** i **Warszawa** — woj. warszawskiego.

II. Z powodu **pryszczycy** zamknięte są dla wywozu zwierząt racicowych powiaty:

A) DO CZECHOSŁOWACJI jako też wogóle zagranicę:

Chrzanów i **Oświęcim** — woj. krakowskiego, **Kalisz** — woj. łódzkiego, **Gostyń, Grodzisk, Koźmin, Krotoszyn, Leszno, Oborniki** i **Szamotuły** — woj. poznańskiego, **Katowice** i **Rybnik** — woj. śląskiego, **Horodenka** — woj. stanisławowskiego.

EKSPORT PRODUKTÓW MIĘSNYCH Z BUŁGARJI ZAWIÓDŁ

Wedle komunikatu urzędowego rząd bułgarski cofnął udzieloną w roku 1926 angielsko - bułgarskiemu konsorcjum koncesję na produkcję i eksport świeżego, mrożonego i wędzonego mięsa oraz drobiu i jaj z Bułgarji, ponieważ konsorcjum to nie wypełniło swoich zobowiązań, mianowicie wbrew umowie nie rozpoczęło swojej działalności ani w pierwszym terminie, t.j. do 1 lipca 1928 r., ani w terminie następnie umówionym, t. j. do końca 1929 r.

Wynik taki był zgóry do przewidzenia, gdyż stan hodowli zwierząt i ptactwa domowego w Bułgarji nie pozwala jeszcze narazie na stworzenie przemysłu mięsnego ani eksportu produktów mięsnych na większą skalę. (P.I.E.).

RACJONALIZACJA PRODUKCJI SZCZECINY

Dyrektor rzeźni w Chemnitz (Niemcy), Dr. O. Raschke, ogłosił w czasopiśmie: „Zeitschrift für Fleisch und Milchhygiene“ artykuł, w którym gorąco zaleca zastąpienie ręcznego oczyszczania świń przy uboju ze szczeciny specjalnie do tego celu skonstruowanemi maszynami, twierdząc, że w ten sposób oszczędza się 1/3 kosztów robocizny.

Maszyny takie istnieją już w kilku bekoniarniach polskich i spełniają należycie swe zadanie. (P.I.E.).

KONJUKTURA GOSPODARCZA PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ

Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu przedstawia konjunkturę produkcji zwierzęcej w obecnym czasie następująco:

Ceny **bydła rogatego** nie uległy poważniejszym zmianom, wywóz w marcu **nieco się obniżył** wskutek restrykcyj ze strony głównego odbiorcy — Czechosłowacji. Wobec taniości pasz, niskie ceny bydła nie wydają się groźne dla hodowli. Natomiast ceny **trzody chlewnej**, pomimo niskich kosztów żywienia utrzymują się **na wysokim poziomie**, co dowodzi, że straty pogłowia, wyrządzone przez zimę 1928/29 i przez późniejsze epidemje nie mogły być w ciągu roku wyrównane. Zarówno statystyka przewozów kolejowych, jak rozmiary spędów na rynki większych miast, dowodzą, że wysokie ceny świń wynikają z **umiarkowanej podaży** nie zaś **ze wzrostu popytu**. Bardzo silne jest jedynie zapotrzebowanie na **prosięta**, płynące ze strony samych rolników, dążących do najszybszego rozwijania tej wyjątkowo rentownej gałęzi gospodarstwa. To też, jeśli epidemje nie spowodują ponownie wielkich strat, albo nie uda się znaczne rozszerzenie zagranicznych rynków zbytu, **radykalne załamanie się cen trzody w okresie jesiennego i zimowego wzrostu podaży wydaje się nieuniknione.**

Niewielkie zmniejszenie się wywozu zwierząt w stanie żywym zostało wyrównane przez **wzrost eksportu mięsa i bekonów.**

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU TRZODY CHLEWNEJ

(NA PODSTAWIE INFORMACYJ POSELSTWA R. P. W BUDAPESZCIE).

Podaż świń na targu budapeszteńskim była w tygodniu poświątecznym znowuż większa od normalnej, a ponieważ popyt, prawdopodobnie wskutek nagłej zwyżki temperatury, jak zresztą i wobec istnienia większych jeszcze zapasów świątecznych, poważnie się zmniejszył, tendencja osłabła, ceny zaś uległy bardzo poważnej zniżce i dnia 24 kwietnia kształtowały się następująco:

Świnie	*Cena za 1 kg. żywca w pengö*
Ia tłuszczowe z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg.	1,44 — 1,48
Takież średnie (260 — 280 kg	1,38 — 1,42
Zbierane średnie (220 — 260 kg.)	1,30 — 1,36
Takież lekkie (180 — 210 kg.)	1,26 — 1,30
Takież podrzędne (100 — 160 kg.)	1,20 — 1,28
Ia ang. szynkowe (120 — 150 kg)	1,64—1,78

Spęd dnia 22 kwietnia wynosił 2851 szt., z czego nie sprzedano 1511 szt., dnia 24 kwietnia 3461 szt., nie sprzedano 1000 szt.

Eksportowano	*13/IV*	*24/IV*
do Wiednia	2064 szt.	1345 szt.
„ Pragi	995 „	234 „

Wobec zmniejszonego dowozu ceny węgierskich świń tłuszczowych tak na rynku wiedeńskim jak i praskim w tym tygodniu polepszyły się. Rynek słoniny i tłuszczu był i nadal zupełnie słaby. Słoninę surową notowano po 1,90 p., tłuszczu (dla konsumcji wewnętrznej) po 1,66 — 1,82 p., tłuszcz eksportowy zaś po 1,70 pengö. Eksport tłuszczu jest w ostatnich czasach słaby i ogranicza się do 2 — 3 wagonów tygodniowo.

NIEMIECKI HANDEL TRZEWIAMI ZWIERZĘCEMI

Ogólno-niemiecki związek handlarzy jelit i trzewi odbył w początkach marca b. r. w Berlinie walne zebranie, na którem między innemi głównemi punktami porządku dziennego były sprawy wybujałego niefachowego pośrednictwa w handlu, zwłaszcza międzynarodowym, temi artykułami oraz płatności za towar.

W pierwszej sprawie powzięto rezolucję, że wszelkie niefachowe pośrednictwo należy uważać za niepożądane i dążyć wszelkiemi siłami, aby handel hurtowy jelitami, zwłaszcza eksportowo - importowy posługiwał się o ile możności cechami i zrzeszeniami rzeźników. W drugiej sprawie postanowiono dążyć do skrócenia terminów płatności za dostarczony towar, gdyż ogólne trudne położenie gospodarcze, odbijające się w dużej mierze także na przemyśle i rzemiośle rzeźnickim, nie pozwala na przyznawanie dłuższych kredytów. (P.I.E.).

W SPRAWIE EKSPORTU WĘDLIN DO PARYŻA

Wedle otrzymanych informacyj firma **„Produkt Polski“** w Warszawie, mająca swój oddział pod firmą **„A la Polonaise“** w Paryżu, pracuje fachowo i sprawnie w dziedzinie zbytu polskich wędlin. Skład swój w Paryżu prowadzi wspomniana firma przy pomocy kierowniczki francuskiej, znającej branżę i sprzedawany artykuł; do pomocy posiada trzech akwizytorów — dwuch francuzów i jednego rosjanina, co ma pewne znaczenie, gdyż kolonja rosyjska w Paryżu jest liczna, a rosjanie spożywają znaczną ilość wędlin o smaku podobnym do polskiego.

Z dotychczasowych tranzakcyj, przeprowadzonych z wędlinami dostarczonemi przez polskich wędliniarzy, wywiązał się „Produkt Polski“ ku zadowoleniu swych dostawców mimo, że podobno towar nie był najlepszej jakości i zbyt jego natrafiał na pewne trudności. (P.I.E.).

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

Poznań, dnia 29 kwietnia.

Spędzono: 946 szt. bydła; 2361 szt. świń, 2065 szt. cieląt, 265 szt. owiec, 132 szt. woły, 248 szt. buhaji, 566 szt. krów — razem 4.637 sztuk.

A. woły: pełnomięsiste, wytuczone 124 — 130; woły mięsiste, tuczone młodsze do 3 lat 114 — 118;

B. buhaje: wytuczone pełnomięsiste 116 — 120; buhaje: wytuczone mięsiste 104 — 108; buhaje: nietuczone, dobrze odżywione 94 — 100; buhaje: miernie odżywione 80 — 90.

C. krowy: wytuczone, pełnomięsiste 118 — 122; krowy: tuczone, pełnomięsiste 106 — 110; krowy: nietuczone, dobrze odżywione 96 — 100, krowy: miernie odżywione 76 — 80.

D. jałowice: wytuczone, pełnomięsiste 124 — 130; jałowice: tuczone, mięsiste 114 — 118; jałowice: nietuczone, dobrze odżywione 100 — 106; krowy: miernie odżywione 90 — 96.

E. młodzież: dobrze odżywiona 96 — 100; młodzież miernie odżywiona 90 — 96.

F. cielęta: najprzedniejsze wytuczone 130 — 135; cielęta: tuczone 120 — 128: cielęta dobrze odżywione 100 — 110; cielęta miernie odżywione 80 — 96.

Owce: wytuczone pełnomięsiste jagnięta 140 — 152; tuczone starsze skopy i maciorki 120 — 130.

Świnie: pełnomięsiste od 120 — 150 kg. ż. wagi 224 — 228; świnie pełnomięsiste od 100 — 120 kg. ż. wagi 218 — 222; świnie pełnomięsiste od 80 — 100 kg. ż. wagi 212 — 216; świnie mięsiste ponad 80 kg ż. w. 200 — 206; maciory i późne kastraty 196 — 200, świnie bekonowe 212 — 216.

Przebieg targu: bardzo spokojny, bydło i świnie niewypasane.

Mysłowice, od dnia 26 kwietnia do dnia 2 maja.

Spędzono na targi: buhaji 105, wołów 50, krów 708, jałówek 175, cieląt 140, nierogacizny 1800. Ogółem 2978 sztuk.

Płacono za 1 kg. żywej wagi:

a) buhaje od 1.30 — 1.62; b) woły — —, c) krowy od 1.10 — 1.68; d) jałówki od 1.10 — 1.68; g) nierogaciznę od a. 2.55, b. 2.46 c. 2.23 d. 2.20 do a. 2.70, b. 2.54, c. 2.45, d. 2.32.

Kraków, od dnia 26 kwietnia, do dnia 2 maja.

Spędzono: buhaji 191, wołów 176, krów 234, jałówek 254, cieląt 1101, nierogacizny 913, razem 2869 sztuk.

Płacono za 1 kg. żywej wagi:

a) buhaje od 1.14 — 1.51; b) woły od 1.21 — 1.55; c) krowy od 0.87 — 1.45; d) jałownik od 1.07— 1.53; e) cielęta od 1.15 — 2.00; g) nierogaciznę od 2.30 — 2.60, bitej wagi: nierogaciznę 3.00 — 3.40.

Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano:

a) na konsumcję miejscową 2565 szt., b) na konsumcję innych gmin 178 szt., c) na eksport zagranicę kraju bydła rog. —, d) na eksp. zagranicę kraju nierogacizny —, e) pozostało niesprzedanych 28 sztuk.

Uwagi: ceny skór: wołowa a 1 kg. 1.60, krowie a 1 kg. 1.50, jałowcze a 1 kg. 1.55; ceny łoju: nerkowy a 1 kg. 1.40 — 1.60, I kl. a 1 kg. 1.00 — 1.10, II kl. a 1 kg. 0.70.

Przebieg handlowy: spęd wszystkich gatunków zwierząt bardzo znaczny a to z powodu kierowania transportów do *Krakowa* zamiast do *Mysłowic,* gdzie panuje zaraza pryszczycy. Popyt więc i wywóz zwierząt z Krakowa znacznie ożywiony. Mimo tego ceny bydła i nierogacizny utrzymały się na poziomie cen ubiegłego tygodnia. z pewną nieznaczną zresztą zniżką.

RYNKI ZAGRANICZNE

AUSTRJA

Wiedeń, dnia 6 maja.

Dzisiejszy spęd wiedeński charakteryzuje się **nadzwyczaj poważnym dowozem,** odbiegającym ogólną cyfrą daleko od dowozów tygodniowych w ostatnich miesiącach. Dowieziono naogół **17.798 świń,** z tego **12.236 szt. mięsnych** i **5.562 szt. tłustych.** Wobec znacznego dowozu towaru bitego do hal mięsnych stanowi dowóz w obecnym tygodniu **poważne wzmożenie podaży,** szczególnie przy uwzględnieniu obecnej ciepłej temperatury.

Poszczególne kraje dostarczyły:

	mięsne	tłuste
Austrja	1370	5
Węgry	546	1951
Jugosławja	1071	2802
Polska	**6559**	——
Niemcy	**2183**	**45**
Danja	——	48
Rumunja (targ kontumac.)	507	711

Charakterystyczną jest **poważna dostawa świń krajowego pochodzenia,** jak też **nadzwyczaj wielki, bo 2228 szt. wynoszący, przywóz towaru niemieckiego.** Również **Jugosławja** w towarze mięsnym i tłustym, jak też **Węgry** w towarze tłustym **wzmogły znacznie swe dostawy. Dostawa niemieckiego towaru forsowana jest premjami wywozowemi, wynoszącemi 24 mk. od 100 kg. żywca.**

Tak poważne dowozy spowodowały **znaczny spadek cen,** wynoszący przy świniach tłustych **20 — 30 gr. austr.,** zaś przy świniach mięsnych **15 — 30 gr. austr. na 1 kg.**

Przebieg targu był **nader ospały.** Część towaru została **niesprzedana.** Osłabienie tendencji wiedeńskiej odbije się niezawodnie na dowozach w tygodniach przyszłych. Spodziewać się należy, że **dostawa towaru niemieckiego ulegnie zmniejszeniu,** gdyż obecny poziom cen nawet przy wysokich niemieckich premjach wywozowych nie zapewnia **rentowności wywozu.**

CZECHOSŁOWACJA.

Praga, dnia 5 maja.

Dostawa towaru polskiego do Czechosłowacji wykazuje w tygodniu bieżącym pewne wzmożenie. Dostawiono do Pragi 4156 szt., na prowincję 470 szt., razem 4.626 szt. Płacono za towar mięsny polski Kc. 10 — do 11.20. **Tendencja targu zniżkowa.**

Bydła rogatego dostawiono do Pragi 296 szt., na prowincję czeską 104 szt., razem 400 szt.

Dowóz towaru pochodzenia krajowego na targ praski w dalszym ciągu znaczny.

NIEMCY.

Berlin, dnia 2 maja.

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy Żywego Towaru

Na targ dzisiejszy dowieziono 9.221 świń, a oprócz tego wprost do rzeźni 1528 świń krajowych, 435 świń z zagranicy. Podaż towaru wystarczająca. Ceny przy gładkiej sprzedaży niezmienione.

Urzędowe notowania przedstawiają się następująco:

Świnie ponad 150 — Mk. 62 — 63, od 120 — 150 kg. — 63 — 64, od 100 — 120 kg. — 63 — 65, od 80 — 100 kg. — 62 — 64, od 60 — 80 kg. — 61— 62, ponad 60 kg. — —, lochy — 55 — 56.

Ceny są w markach niem. za 50 kg. żywej wagi.

Berlin, dnia 5 maja.

Sprawozdanie z targu mięsnego.

I. Świnie bite uboju miejscowego.:

a) wagi żywej poniżej 112 kg. Mk. 83 — 88, b) wagi żywej powyżej 112 kg. Mk. 83 — 88, (dla wyrobów wędliniarskich.

II. Świnie uboju prowincjonalnego Mk. 76 — 80.

III. Świnie uboju zagranicznego, lochy z Danji Mk. 64 — 66.

Tendencja spokojna, słabo zniżkująca.

Ceny na 12 największych targach trzody (od 28. IV. do 2. V.).

Ceny za 50 klg. ż. w. w mk. niem.:

Berlin — 63 — 65; **Hamburg** — 60 — 61; **Kolonja** — 64 — 68; **Dortmund** — 64 — 66; **Frankfurt n/M.** — 65 — 67; **Mannheim** — 65 — 67; **Stuttgart** — 65 — 67; **Monachjum** — 63 — 72; **Lipsk** — 65 — 66; **Drezno** — 63 — 65; **Wrocław** — 60 — 62; **Magdeburg** — 57 — 60. Cena przeciętna — 63 — 65; w poprzednim tygodniu — 67 — 70.

FRANCJA.

Paryż, dnia 1 maja.

Sprawozdanie z targu żywca w Paryżu, La Villette.

Dowóz na targ dzisiejszy był bardzo poważny i przekroczył zapotrzebowanie, skutkiem tego ceny kształtowały się zniżkowo. Płacono za towar żywy:

woły I-, Fr. 6.50; II-a — 5.34; III-a — 4.15;
krowy: I-a — 6.54; II-a — 5.28; — III-a — 4.05;
buhaje I-a — 5.52; II-a — 4.85; III-a — 4.05;
cielęta: I-a — 9.78; II-a — 7.98; III-a — 6.16;
barany: I-a — 9.55; II-a — 6.86, III-a — 5.54;
świnie: I-a — 9.20, II-a — 8.30, III-a — 6.90.

Paryż, dnia 2 maja.

Sprawozdanie Targowe z Hal Centralnych.

Targ dzisiejszy charakteryzuje się znacznym dowozem szczególnie w wieprzowinie, skutkiem tego towar zniżkuje. Na baraninę popyt mało ożywiony. Kursa w cenie ustalone z tendencją raczej zniżkową. Notowano za baraninę I-a fr. 15.90 — 17.50, II-a fr. 13.00 — 15.40, III-a fr. 8.50 — 12.90. Wieprzowina, to jest bite świnie bez głów i przednich nóg fr. 8.00 — 12.20.

DANJA.

Kopenhaga, dnia 5 maja.

Oficjalne notowania za świnie bite, ważone z głową i nogami.

Świnie mięsne I-a — Kr. 110 — 120; II-a — 100 — 105; lochy I-a — 50 — 55; II-a — 40 — 45.

Ceny w koronach duńskich za 100 kg. żywej wagi.

CHICAGO.

Chicago, dnia 3 maja.

Ceny rozumieją się w dolarach za 1 centnar amer., t. j. 45 1/3 kg.: smalec na maj 10,275; smalec na lipiec 10,425; smalec na wrzesień 10,625, słonina 13,75, lekkie świnie 9,85 — 10,30, . ciężkie świnie 9,65 — 10,15.

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W WIEDNIU.

(według notowań Marktamt der Stadt Wien).

Ceny w S. austr. 1 S = zł. 1.25.

Ceny hurtowe od 20 do 26 kwietnia 1930 roku.

1.	Serwulatki	2.90 — 3.35
2.	parówki	4.30 — 5.15
3.	mortadela	3.15 — 3.25
4.	kiełbasa paryska	3.40 — 3.60
5.	kiełbasa krakowska (wyrabiana w Wiedniu)	4.80 — 5.40
6.	kiełbasa polska (wyrabiana w Wiedniu)	4.40 — 4.60
7.	salceson zwykły	2.— — 2.45
8.	salceson lepszy	3.60 — 4.20
9.	salami węgierskie	9.25 — 10.—
10.	szynka gotowana (w det.)	10.— — 12.—
11.	kiełbasy końskie	1.40 — 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO.

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dniu 2 maja 1930 r.

	Za 1 cent. ang. w shl.
Bekon irlandski	104 — 129
„ duński	98 — 106
„ szwedzki	93 — 102
„ holenderski	86 — 98
„ kanadyjski	102
„ estoński	84 — 95
„ łotewski	83 — 90
„ polski	78 — 88
„ rosyjski	76 — 85

W zesłym tygodniu nastąpiła ogólna zniżka cen bekonu, spowodowana znacznie zwiększonym ubojem duńskim ,który wyniósł, od bardzo dawna nie praktykowaną ilość tygodniową, 116.000 sztuk.

Cena na bekon irlandski spadła od 10 do 14 shl, na bekon duński od 6 — 8 shl., na szwedzki i holenderski od 5 — 6 shl. polski od 2 — 4 shl.

Zapotrzebowanie na bekon z Państw Bałtyckich było ograniczone, przy cenach o zniżkowej tendencji.

Dla polskich bekonów tendencja była słaba, pogłębiona wybuchem częściowego strajku robotników portowych w Londynie wskutek czego rozładunek nadeszłego statku z bekonami został opóźniony. Obecnie strajk został zlikwidowany.

Przypuszczamy, że obecna zniżka cen ustali do pewnego stopnia tendencję rynkową, która jednak zbyt pomyślnie nie zapowiada się, wobec znacznego dowozu bekonów z Danji.

Ubój holenderski wyniósł 16.616 sztuk.

Ubój szwedzki wyniósł 8.100 sztuk.

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 45.695 bal. z których 23.192 bal. dostawiono do Londynu:

Do Londynu przybyło ze Szwecji 2.215 bal, z Holandji 3.953 b., do Anglji z Polski przybyło 3.737 bal.

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: 1/1 str. — 350 zł.; 1/2 str. — 175 zł.; 1/4 str.; 90 zł.; 1/8 str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 35-80 i 35-83.